

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κεφ 37.

Τα πάντα είναι αξιοθρήνητα στους εμφύλιους πολέμους, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, κι αν ακόμη δεν είναι από τη φύση τους τέτοιοι, να εξαναγκάζονται από τα πράγματα (από ανάγκη) να γίνουν. Γιατί η έκβαση των εμφυλίων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε να γίνονται όχι μόνο αυτά που θέλει ο νικητής, αλλά (ώστε) ακόμη να κάνει ο νικητής το χατίρι αυτών, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Κεφ 42

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά (πως ενήργησα σκληρά και τυραννικά). Τώρα όμως καταλαβαίνω πως αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνομωσία, και κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1.

bellum civile

miserrimum

ipsum

victoribus

feroci

talis

exitu

earum

auxilium

auctoritas

plus

huic

castrorum

stultam

B2.

reddidisti

sunto

cogeretur

faciendum

vult

obsequentur

peperisti

animadversum , animadversu

dixerint

intellexisse

perveniebatis

intende

vidissemus

fatebuntur

Γ1. α. **miserius**: κατηγορούμενο στο nihil από το ευνοούμενο est

ferociores: κατηγορούμενο στο αντικείμενο victores από το ρήμα
reddit

bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus

iis: αντικείμενο στο ρήμα *obsequatur*

id: υποκείμενο στο απαρέμφατο *factum esse*

fore: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα *intellego*

coniurationem : υποκείμενο στο απαρέμφατο *esse factam*

Γ1. β. *in bellis, quae, civilia sunt*

Γ1. γ. *Cicero scripsit bellorum civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio Victoria parta esset.*

Γ2. α Δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στο ρήμα της κύριας πρότασης *reddit*.

Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο *etiamsi*, εκφέρεται με υποτακτική γιατί εκφράζει μια υποκειμενική κατάσταση που κι αν δεχθούμε ότι αληθεύει δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα *non sint* γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο *reddit* και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2. β. Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο *ea*. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quae*, εκφέρεται με υποτακτική λόγω έλξης από την υποτακτική *fiant* που προηγείται. Χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο *fiant, sunt* και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2. γ.

Υπόθεση: si iste ...pervenerit

Απόδοση: neminem ... fore,
neminem...improbum (fore)

Σύνθετος , εξαρτημένος υποθετικός λόγος

Μετατροπή σε ανεξάρτητο υποθετικό λόγο:

Υπόθεση: si... pervenerit → οριστική Συντ. Μέλλοντα

Απόδοση: nemo tam stultus erit → οριστική Μέλλοντα

nemo tam improbus (erit) → οριστική Μέλλοντα

Δηλώνει την ανοιχτή υπόθεση → α' είδος

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή → γ' είδος

Υπόθεση: si... perveniat

Απόδοση: nemo tam stultus sit,
nemo tam improbus (sit)